

PREMIUM

Reddingsoperatie eeuwenoude Huis te Brecklenkamp © Foto Rob Warmes

Reddingsoperatie eeuwenoude Huis te Brecklenkamp is geslaagd: na paniek schijnt de zon weer

De paniek was groot eind december vorig jaar. Na het instorten van een 30 meter lange en 3 meter hoge keermuur dreigde Huis te Brecklenkamp met fundering en al het water van de gracht in te glijden. Maar de redding kwam net op tijd op gang. Met een ingrijpende operatie is het voortbestaan van de middeleeuwse havezate in Breklenkamp inmiddels weer verzekerd.

Alphons Weierink 12-03-24, 08:30

Het gezicht van Matthijs van Wanrooij (83) ziet er deze vrijdagmorgen heel anders uit dan eind december. Toen stond het huilen hem nader dan het lachen; nu maakt hij een opgeluchte indruk. „De zon schijnt weer, letterlijk en figuurlijk.”

De eigenaar en bewoner van Huis te Brecklenkamp heeft een kwinkslag weer gauw gemaakt. En daar is dus alle reden voor. Want zijn levenswerk, en dat van zijn vrouw Gerry, is gespaard gebleven van nog meer ramspoed dan zich in de nacht van zaterdag op zondag in het weekeinde voor kerst voordeed. Plotseling bezweek de keermuur van Bentheimer zandsteen. De zware zandstenen gleden zo het water in van de gracht en daardoor dreigde nog meer zand weg te spoelen.

Plaatselijke aannemers

Zover kwam het niet dankzij snel ingrijpen door een bijzonder samenwerkingsverband van drie plaatselijke aannemers: Warmes, Gerwers en Zandhuis. Zij namen drastische maatregelen. Met groot en zwaar materieel en een drijvend ponton in de gracht werden enkele tientallen, 4 meter hoge damwandprofielen langs de voormalige keermuur van de havezate de grond in getrild. Waarmee in één klap het risico van verdere verzakking van de grond en instorting van de fundering én de havezate was verdwenen. En de zorgen bij Matthijs van Wanrooij.

De havezate is nu in elk geval klimaatbestendig

Matthijs van Wanrooij

„Vergis je er niet in”, wil hij maar zeggen. „Dit greep stevig in op ons dagelijks bestaan. In eerste instantie weet je niets; heb je geen idee wat er precies aan de hand is en hoe het verder moet. Iedereen was geschrokken, ook de aannemers. Maar nu is alles helder en hebben we de situatie weer onder controle.”

Waterpeil verlaagd

Hij kijkt door het keukenraam naar de werkzaamheden buiten. Ten behoeve van de werkzaamheden is het waterpeil in de gracht 50 centimeter verlaagd.

De damwandprofielen steken nu nog 10 centimeter boven het water uit. Straks staan ze 30 á 40 centimeter onder water. „Ze zijn er wel maar we zien ze straks niet meer terug”, vertelt Van Wanrooij. Achter de damwand is een 60 centimeter diepe en 90 centimeter brede betonlaag met dubbele bewapening gestort. „Dat gaat nooit meer kapot”, verzekert aannemer Rob Warmes. „Dat wil zeggen; mijn kinderen en kleinkinderen maken dat in elk geval niet mee”.

Op het beton is inmiddels een nieuwe keermuur gemaakt. Daarvoor werden de zandstenen van de oude muur gebruikt. Warmes: „We hebben ze met behulp van een kraan stuk voor stuk van de bodem van de gracht gevist.” En ook dat was geen sinecure. Want de zandstenen wegen tussen de 400 en 600 kilo. „Die pak je niet zomaar in de handen.” Voor het op metselen van de ‘nieuwe’ keermuur gebruikten de metselaars ook een kraan. Om de zandstenen op hun plaats te houden zijn ze stuk voor stuk in de voegen horizontaal en verticaal door roestvrij stalen platijzers met elkaar verbonden.

Zandpakket

De ingrijpende klus wordt de komende weken afgerond. Te beginnen met het aanbrengen van een nieuw zandpakket tussen de keermuur en de zuidkant van de havezate. En ook hiervoor wordt weer een kraan ingezet. Warmes: „We kunnen niet met zwaar materieel over de brug, dus moeten we maar via de lucht.” Tot slot wordt de nieuwe bestrating aangelegd. Op dat moment zijn ook de vijf nieuwe zogeheten zandstenen spuwars in de keermuur aangebracht. Via deze spuwars wordt het hemelwater vanaf de binnenplaats afgevoerd naar de gracht.

„En die oude sproeiers waren ook de oorzaak van alle ellende”, is de overtuiging van Rob Warmes. „Die zaten namelijk volledig verstopt waardoor het water niet meer weg kon en in de bodem zakte. Daardoor en door de langdurige regen raakte de grond verzadigd en spoelde weg.”

Lange periode van droogte

Matthijs van Wanrooij houdt het op ‘een combinatie van factoren’. „Ik denk dat het ook te maken heeft gehad met een lange periode van droogte

gevolgd door lange tijd van regenval. Maar hoe dan ook: de havezate is nu in elk geval klimaatbestendig”. De kosten van de reddingsoperatie waren aanvankelijk ook een pijnpunt, maar Van Wanrooij heeft inmiddels geaccepteerd dat het ‘veel geld’ kost. „Daar kan ik een nieuw huis voor bouwen”, zegt hij. Of hij van de gemaakte kosten nog iets terugkrijgt? „Nee”, klinkt het beslist. „Daarvoor draai ik alleen op. Het doet me beseffen dat ik als eigenaar helemaal zelf verantwoordelijk ben voor het huis.”

Voor de bouwvakkers was het werk bij het historische Huis te Brecklenkamp – het is voor het eerst beschreven in 1352 - een uitermate bijzondere en zeker geen alledaagse klus. „Mooi om zo iets te mogen doen”, zegt metselaar Joep Oude Luttkhuis. „Een hele leerzame ervaring. Volgende week metsel ik weer aan een huis.” Over het uiteindelijke resultaat zijn alle betrokkenen ‘dik tevreden’. Matthijs van Wanrooij overziet de bouwplaats nog maar eens een keer. Eén ding weet hij nu ook al wel zeker: „We vieren straks Pasen heel wat vrolijker dan we afgelopen Kerstmis hebben beleefd.”

Reddingsoperatie eeuwenoude Huis te Brecklenkamp © Foto Rob Warmes

Reddingsoperatie eeuwenoude Huis te Brecklenkamp © Foto Rob Warmes